

Opzet van deze publicatie is om op toegankelijke wijze inzicht te verschaffen in de praktijk van het zelf beschikken over het levenseinde. Daartoe zijn een aantal voorbeelden uit die praktijk bijeengebracht. Euthanasie is een kwestie waarbij de doorslaggevende stem die van de arts is. Daarmee is meteen boven water wat er in die praktijk ten principale mis is (zelfs al gaat het niet altijd mis) de ondergeschikte positie van de zelf beschikking van de persoon wiens leven en levenseinde het betreft. Dat is namelijk niet de arts.

Wat Stichting De Einder betreft, zijn bestuur en counselors én hun cliënten nu juist in die zelfbeschikking rondom het levenseinde geïnteresseerd. Vandaar deze publicatie.

De vraag die de hoofdpersonen in dit boek zich op enig moment stellen, ieder op eigen wijze, zou je een typisch stoïcijnse vraag kunnen noemen: "Wat te doen wanneer naar eigen overtuiging het beëindigen van het leven redelijker lijkt dan het voortzetten ervan?"⁵ "Zich verzetten tegen de loop der dingen" Alles uit de kast halen om in leven te blijven' Of erkennen dat, na het moment van komen, nu het moment van gaan is aangebroken?"

Gegeven het verbod op hulp bij zelfdoding (art 294 Sr) besteedt het boek ook kort aandacht aan de juridische valkuilen die hier momenteel liggen.

Aan de hand van negentien voorbeelden wordt, voor het eerst van nabij, inzicht in deze praktijk verschaft. In enkele gevallen komen ook de hoofdpersoon en zijn of haar naasten daarbij aan het woord.

Over de auteur:

Dr. Ton Vink is filosoof en counselor.
Eerder publiceerde hij over deze thematiek o.a. 294 Sr. *Zedenverval en zedenverwildering in Nederland*, Damon, 2004, en *Wordt Vervolgd Zelfbeschikking onder druk*, Damon, 2008